

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

Кількамісячні передвиборчі акції активізували діяльність політичних партій. Українське населення відносилось до виборів із зацікавленням. Можливо, завдяки обіцянкам проведення різних реформ у парламенті, вони сподівалися, що саме посли - „провідники народу” - зможуть вибороти в парламенті для них кращу долю. Народ чекав, що вони „виборють якийсь „дарунок” у парламенті [8, с. 1].

Незважаючи на розрізненість українських політичних сил, вибори 1928 року були позитивними для українців. До сейму було обрано 46, а до сенату 11 українців [13, с. 221]. Розподіл голосів виборців - українців між основними політичними партіями на виборах до сейму в березні 1928 року виглядав таким чином: УНДО – близько 600 тис. голосів, блок УСРР і соціал-демократів – 268 677, „Сельроб-правиця” - 216 987, „Сельроб-лівиця” - 160 145, КПЗУ („меншість”) – 10 192, КПЗУ („васильківці”) тільки у Львові – 106, УПП – 44 919, УНС – 8887 [14, с. 224]. Отож, вибори засвідчили значний вплив комуністичних ідей, а у Волинському воєводстві партія „Сельроб-правиця” була найвпливовішою, за неї із 340 тисяч українців, які брали участь у голосуванні, віддали свої голоси 114 тисяч крмян [12, с. 1-2].

Таким чином, в цілому вибори 1928 року продемонстрували перевагу самостійницьких партій у західноукраїнському суспільстві. Одночасно вони засвідчили чималий вплив на населення комуністів, які при умові об'єднання могли скласти другу після УНДО політичну силу. Нерідко кандидати в посли сейму від обох „Сельробів” разом набирали багато голосів, та коли ці голоси ділилися між собою, то жоден кандидат від цих партій не проходив до сейму.

Після виборів 1928 року у сеймі Польщі було створено клуб „Сельроб” на чолі з М. Чучмаєм у складі чотирьох послів (С. Волинця, І. Федорука, А. Сєнока і М. Чучмая). У сенаті „Сельроб” отримав одного сенатора. „Сельроб-лівиця” спромоглася провести до сейму К. Вальницького і М. Хама [1, с. 76].

25 грудня 1929 року „Сельроб-правиця” опублікував заяву про припинення діяльності. Цьому того, як з'їзд 10 квітня 1928 року у Львові схвалив політичну діяльність О.Шумського в УСРР, партію почали покидати окремі активісти. У травні 1928 року на бік „Сельробу-лівиці” перейшла Холмська організація „Сельробу”, а у червні 1928 року О. Букшований перейшов до „Сельробу-лівиці” і мобілізував селян Покуття на підтримку Комінтерну. Також значна частина волинської організації „Сельроб” зі своїм лідером, послом сейму А.Сєноком увійшла до складу „Сельробу-лівиці” [15, с. 224]. Отже, ліве крило і більшість членів організації утворили єдиний „Сельроб”, який стояв на позиціях КП(б)У і реорганізованої КПЗУ.

Таким чином, напередодні виборів 1928 року партія „Сельроб” переживала складні часи, пов'язані з розколом, що стало наслідком суперечностей в КПЗУ через різне ставлення членів партії до націонал-комуністів в УСРР. Вибори 1928 року дали досить численне українське представництво в польському парламенті. Звичайно воно було б значно більшим, якби не було розпорошення сил між дрібними списками у кожному окрузі, суперечностей всередині українських партій, репресій та зловживань з боку влади.

Список використаних джерел

1. Власюк О.В. „Східні креси” під знаком польського орла / Власюк О.В., Сидорук В.Й., Цятко В.М. – Рівне: Волинські обереги, 2004.
2. Державний архів Волинської області (ДАВО), ф. 46, оп. 9, спр. 642.
3. ДАВО, ф. 46, оп. 9, спр. 237.
4. ДАРО, ф. 33, оп. 4, спр. 22, т. 1.
5. Зайцев О. Ю. Представники українських політичних партій Західної України в парламенті Польщі (1922-1939 рр.) / О. Ю. Зайцев // УІЖ. - 1993. - № 1. - С. 72-84.
6. Кучерепа М. Волинь у виборах до парламентів Другої Речі Посполитої / Кучерепа Микола // Наукові записки Національного університету „Острозька академія”: Історичні науки. - Острого: Національний університет „Острозька академія”, 2003. - Випуск 3. - С. 169-177.
7. Національні процеси в Україні: історія і сучасність. Документи і матеріали. Довідник. У 2 ч. / [упоряд.: Кресіна І.О, Панібудьласка В.Ф.; за ред. Панібудьласки В.Ф.]. Ч. 2. – К.: Вища школа, 1997.
8. Сельроб. - 1927. - 20 листопада.
9. Сельроб. - 1928. - 9 січня..
10. Українська суспільно-політична думка в ХХ столітті. Документи і матеріали. У 3 т. / [упоряд Т. Гунчак і Р. Сольчаник]. Том 2. – Мюнхен: Сучасність, 1983.
11. Центральний державний архів громадських об'єднань України (ЦДАГОУ), ф. 1, оп. 20, спр. 7304.
12. Mech W. Wybory do ustawodawczecz w województwe Wołyńskim w roku 1928 / W. Mech - Luck, 1928.
13. Mędrzecki W. Ukraińska Reprezentacja parlamentarna w Drugiej Rzeczypospolitej / W. Mędrzecki // Warszawskie zeszyty ukraińoznawcze. – Warszawa, 1996. – s. 220-235.
14. Radziejowski J. Komunistyczna Partia Zachodniej Ukrainy: Weslowe problemy ideologiczne / Radziejowski J. – Krakow, 1976.
15. Torzecki R. Kwestia ukraińska w Polsce w latach 1923-1929 / Torzecki R. – Krakow, 1989.

РЕПАТРИАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ВИВЕЗЕНИХ НА ПРИМУСОВІ РОБОТИ ДО НІМЕЧЧИНИ

Письмо Віталіна Романівна, аспірант

Рівненський державний гуманітарний університет

В ході завершення Другої світової війни перед СРСР поряд з питаннями, що були пов'язані з отриманням перемоги над фашизмом, постала і така значима для майбутнього проблема репатріації громадян, зокрема тих, що були вивезені на примусові роботи до рейху. За деякими даними на середину 1945 р. у самій лише Німеччині перебувало від 2 до 3 млн. українців [9, с. 319].

Повернення до Радянського Союзу переміщених осіб передбачало кілька прагматичних цілей, насамперед це компенсація заподіяних війною демографічних втрат, використання людських ресурсів у післявоєнних відбудовчих процесах, поповнення лав армії, попередження різного роду еміграційних проявів, що в перспективі, за сприяння завжди існуючих ворожих сил, могли призвести до поширення невігідної державі антирадянської політики тощо.

Для успішного проведення репатріаційних заходів з ініціативи керівництва держави було прийнято ряд важливих документів, що регламентували процес повернення громадян, а також створено цілий комплекс зовнішніх та внутрішніх допоміжних установ.

24 серпня 1944 р. Державний Комітет Оборони ухвалив постанову № 6457 сс „Про організацію прийому радянських громадян, що повертаються на Батьківщину, насильно забраних німцями, а також, що з різних причин опинилися за прикордонною смугою між СРСР та Польщею”. Даною постановою передбачалося створення системи перевірно-фільтраційних таборів поблизу західного кордону СРСР [2, с. 175-176].

У перевірно-фільтраційних та збірно-пересильних таборах репатріанти проходили перевірку та облік, після чого їх розподіляли на категорії і відправляли або до Червоної армії, або за місцем проживання, при виявленні будь-яких сумнівних інформаційних даних передавали органам НКВС, НКДБ, „СМЕРШу” для подальшого розслідування справ. Частину репатріантів за результатами перевірки репатріаційно-фільтраційних комісій направляли жити і працювати у місця, віддалені від місць проживання їх родин, на важку фізичну роботу, не враховуючи бажання самих репатріантів, інша частина потрапляла до трудових радянських таборів і на тривалий час рідні про них нічого не знали [3, с. 64].

31 серпня 1944 р. створено відділ у справах репатріації радянських громадян при уряді УРСР, очолив який М. Зозуленко. Новоутворений підрозділ при РНК УРСР по прийому і облаштуванню радянських громадян, репатрійованих із звільнених Червоною армією територій складався з чотирьох секторів:

I. Сектор з питань харчування і матеріального забезпечення.

II. Сектор, що відповідав за перевезення репатрійованого населення.

III. Сектор, що займався питаннями працевлаштування і забезпечення житлом населення, що поверталось.

IV. Сектор обліку репатріантів [5, арк. 8].

З січня 1945 р. такі ж відділи почали організувати при виконкомах обласних Рад депутатів трудящих, крім того у кожній області організували спеціальні пункти по прийому і розподілу репатріантів (наприкінці року в Україні діяло 45 таких пунктів) [4, с. 126]. Однак, у даній сфері в процесі діяльності виявлено надзвичайно багато труднощів організаційного характеру, певною мірою пов'язаних з матеріальним забезпеченням, зокрема, відсутність належних житлово-побутових умов для репатріантів, якісного санітарно-медичного обслуговування та ін.

Формування розгалуженої мережі перевірно-фільтраційних та збірно-пересильних таборів, що передбачало акумулювання репатріантів у визначених місцях, мало в результаті запобігти їх розпорошенню, однак поставлені завдання виконані не були.

На республіканському рівні відповідальними за репатріацію були спеціальні уповноважені і заступники голів республіканських РНК (в УРСР такі обов'язки були покладені на заступника Голови РНК І. Сеніна), у межах області процесом керували заступники голів обласних виконкомів і керівники відділів з питань репатріації, а також голови міських, районних, селищних та сільських рад.

При Рівненському обласному виконавчому комітеті було організовано відділ у справах репатріації у структурі якого діяло 24 підрозділи, що займалися питаннями репатріації українських громадян. У м. Дубно знаходився, розрахований на 300 чоловік, приймально-розподільний пункт [5, арк. 75-76]. Однак, у зв'язку з тим, що репатріанти, в основному, прибували через вузлову залізничну станцію Здолбунів (до якої від Дубно кільканадцять кілометрів), в липні 1945 р. виконкомом Рівненської обласної ради було прийнято постанову про організацію приймально-розподільного пункту у м. Здолбунів, при цьому Дубенський пункт набував міжрайонного значення [6, арк. 55].

23 жовтня 1944 р. утворено Управління Уповноваженого РНК СРСР у справах репатріації громадян СРСР з Німеччини та окупованих нею країн, яке очолив П. І. Голиков (в минулому начальник головного розвідувального управління Генерального штабу Червоної армії), функції заступників виконували І.В. Смородінов та Д. К. Голубев, а помічників В. А. Драгун та А.А. Смирнов. Метою діяльності управління було врегулювання усіх організаційних моментів, що виникали під час репатріації [2, с. 178]. Одночасно створювалися радянські закордонні представництва з питань репатріації.

Однак, далеко не всі, з відомих причин (однією з основних була недовіра і підозра до репатріантів з боку держави), виявляли бажання повертатися додому, намагаючись усілякими способами уникнути цього. З огляду на вказану проблему та незважаючи на досить розгалужену систему установ, що займалися репатріацією, за кордоном основну масу роботи, пов'язаної з даним процесом, виконувало Головне управління контррозвідки, а всередині країни – НКДБ. Виявлялася інформація про те, хто не бажав повертатися на батьківщину, про настрої людей, які перебували у таборах, виявлення осіб, що намагалися приховати своє громадянство тощо [1, с. 209].

Для заохочення до повернення радянська влада використовувала різноманітні заходи, зокрема вдавалися до посиленої пропаганди соціалістичних досягнень, розповідей про „щасливе життя” українських громадян та ін., однак, відчуття страху виявлялися набагато сильнішими.

Важливим спектром діяльності репатріаційних органів на місцях стало надання матеріальної допомоги репатрійованим громадянам в дорозі (забезпечення безкоштовним харчуванням та безкоштовним проїздом по залізниці до місця постійного проживання [7, арк. 88]) і після прибуття на місце постійного проживання (надання усього необхідного для життя), працевлаштування репатрійованих.

Повертаючись на батьківщину люди проходили так звану фільтрацію, в ході якої уповноважені члени комісії заповняли реєстраційні листи та анкети на вивезених до Німеччини, де зазначалося коли й за яких обставин людина потрапила на територію воюючих з СРСР держав або окуповану Німеччиною країну. У процесі перевірки в репатріанта забиралися всі документи, які могли б підтвердити його особу або факт перебування за кордоном, чи працю в рейху. Про зміст бесід під час перевірки в збірних пунктах дізнаємося з матеріалів численних „фільтраційних справ”.

Після проходження фільтрації видавали посвідчення, яке після приїзду додому необхідно було здати до місцевого органу НКВС, щоб отримати дозвіл на проживання. Натомість репатріантам часто видавали тимчасові посвідчення, які зобов'язували проходити перевірку кожен місяць чи кожні півроку.

На тих, хто повернувся з німецької неволі оформляли опитувальні листи, які крім основних біографічних даних, фіксували умови і обставини вивезення, відомості про події після прибуття, умови проживання і праці за кордоном, факти насильства тощо.

На основі матеріалів Центрального державного архіву вищих органів влади і управління України прослідковуємо інформацію про те, що станом на 1 липня 1945 р. до УРСР повернулося 127 126 осіб, вивезених під час німецької окупації на примусові роботи. Зокрема, у Рівненську область повернулося 3 045 осіб [8, арк. 2]. Процес повернення громадян продовжувався до початку 50-х років XX століття.

Таким чином, репатріація українських громадян, зокрема тих, які були вивезені на примусові роботи до Німеччини, незважаючи на проведені керівництвом держави відповідні заходи, належним чином не була організована. Впродовж її проведення було виявлено низку погрішностей та недоліків: далеко не точним був облік репатріантів, значна частина людей поверталася не організованим порядком, а невеликими групами, які не пройшовши відповідної перевірки, слідували до місць попереднього проживання, умов перебування на пересильних пунктах аж ніяк не відповідали визначеним стандартам, з боку держави не було належного забезпечення репатрійованого населення усім необхідним тощо. Важливим моментом, який перешкодив у поверненні була недовіра і підозра до репатріантів з боку державних структур. В результаті, репатріація постала як надзвичайно складний і багатогранний процес, який з одного боку розглядався як можливість повернення до своєї родини, на батьківщину, а з іншого – як страх бути засудженим за уявні порушення.

Список використаних джерел

1. Буцько О. Створення і діяльність радянських органів репатріації 1944-1946 рр. / О. Буцько // Сторінки воєнної історії України: Зб. наук. статей / НАН України. Ін-т історії України. – К., 2005. – Вип. 9. – Ч. 3. – С. 206–212.
2. Гальчак С. Організаційні заходи радянської сторони з підготовки до репатріації „переміщених осіб” / С. Гальчак // Сторінки воєнної історії: Зб. наук. статей / НАН України. Ін-т історії України. – К., 2003. – Вип. 7. – Ч. 2. – С. 173–182.
3. Куницький М. Примусова репатріація радянських громадян до СРСР після Другої світової війни (український вектор) / М. Куницький // Друга світова війна і доля народів України: Тези доповідей 3-ї Всеукраїнської наукової конференції. – К.: „Зовнішторгвидав України”, 2008. – С. 63–64.
4. Пастушенко Т. Репатріація українських „остарбайтерів” на батьківщину: 1944-1947 рр. / Т. Пастушенко // Сторінки воєнної історії: Зб. наук. статей / НАН України. Ін-т історії України. – К., 2005. – Вип. 9. – Ч. 3. – С. 123–136.
5. Центральний державний архів вищих органів влади і управління (ЦДАВО) України, ф. Р-2: Управління справами Ради Народних Комісарів УРСР, оп. 7, спр. 2995, арк. 130.
6. ЦДАВО України, ф. Р-2, оп. 7, спр. 2996, арк. 244.
7. ЦДАВО України, ф. Р-2, оп. 7, спр. 2999, арк. 131.
8. ЦДАВО України, ф. Р-2, оп. 7, спр. 3002, арк. 101.
9. Янковська О. До питання про долю українських репатріантів Великої Вітчизняної війни / О. Янковська // Сторінки воєнної історії: Зб. наук. статей / НАН України. Ін-т історії України. – К., 2005. – Вип. 9. – Ч. 3. – С. 319–324.

АНАРХІЗМ НЕСТОРА МАХНА ЯК УНІКАЛЬНА НАЦІОНАЛЬНА СКЛАДОВА АНАРХІСТСЬКОГО РУХУ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

**Процюк Віктор, магістрант, Шеретюк В. М., канд. іст. наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Анархізм, суспільно-політична течія, що прагне до максимально можливого визволення особистості, виступає за негайне знищення всякої державної влади шляхом стихійного бунту мас і створення федерації дрібних автономних асоціацій виробників і споживачів (союзи громад). Мета анархізму - створення вільної організації суспільства з інститутами громадського самоуправління, яке обходиться без влади людини над людиною.

Ідеї анархізму остаточно сформувалися в 19 столітті. Анархізм не треба плутати з нігілізмом (він заперечує суспільство і спрямований на його руйнування); в цілому анархізм це пацифістський рух. Хронологічно анархізм поділяють на індивідуалістичний анархізм - представники: П.Прудон, М.Штірнер; колективістський - М.О.Бакунін; комуністичний - П.О.Кропоткін. В сучасному світі поняття «анархізм» втратило свій первісний зміст і часто живиться як синонім хаосу, безладдя, дезорганізації.

В Україні анархізм почав поширюватися в кінці 19 століття під впливом ідей П. Кропоткіна. В 1917 - 1921 роки анархізм був ідейною основою багатьох селянських рухів, особлива махновщина. Лідерами українських анархістів були Нестор Махно, В. Волін (Ейхенбаум), П. Аршинов (Марін). Українські анархісти боролися проти всіх влад - німецьких окупантів, української держави, білогвардійців, більшовиків (з останніми періодично уклали тактичні союзи). На початку 1920-х років всі анархістські рухи в Україні були розгромлені більшовиками[3, с 3].

Нестор Іванович Махно (1888-1934) народився в багатодітній родині селянина-бідняка с. Гуляйполе Скатеринославської губернії. Мав початкову освіту, але читав лекції в університеті Сорбони.

Світоглядною парадигмою Нестора Махна була, як відомо, анархія, "безвладний лад", "вільний радянський лад". Нестор Махно адекватно відображав інтереси і прагнення українського селянства.

Саме ідеали, устремління Н.Махна підкреслюють і віковічні прагнення українського народу до свободи.

Махно першим рішуче виступив проти захоплення більшовиками політичної влади, проти диктатури однієї партії в Україні. Між іншим, саме цим наклик на себе найбільшу ненависть і переслідування з боку "влад імущих". Категорично заперечуючи керівну роль партії у суспільстві, Н.Махно ніби попереджував про той глухий кут, до якого потрапить величезна комуністична країна у кінці XX ст. Натомість, Н.І.Махно пропонує суспільству багатопартійність - рівні права і змагальність усіх політичних партій і груп у впливі на людей і пропаганді своїх ідей і доктрин[3, с 8].

Для світогляду Н. Махна було характерним розуміння невід'ємності явищ "держави" і "капіталізму". Вважалося, що вони не можуть існувати поодиноці. Різниця форм політичного режиму принципового значення не

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бенещук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Катєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омелящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*